

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRP/681/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

15/2014 (I. 22.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2013. szeptember 12-én előterjesztett **panaszát** a 2014. január 22-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

elutasítja és átteszi

az ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv – a H. városi Járási Ügyészség – vezetőjéhez az A/I/1/a., A/I/1c., és A/I/1/d. pont tekintetében.

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre az A/I/1/a., A/I/1c., és A/I/1/d. pontban megjelöltekre, ugyanakkor a beadvány alapján az annak elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv megállapítható.

Egyebekben (a hangnem (A/I/1/a pont), és az A/I/1/b. pont alatt ismertetett mulasztás) a panaszos beadványa elkésett, illetve a Testület a B. pont alatt ismertetett rendőrségi panasz eljárás átvételét megtagadta, és ezért az iratokat visszaküldi az eljárás folytatása végett a H. városi Rendőrkapitányságra.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A)

1) A panaszos a Testületnél 2013. szeptember 12-én előterjesztett (2013. szeptember 11-én kelt) panaszbeadványában több, a rendőrség tevékenységét érintő panaszt terjesztett elő.

a) A panaszos sérelmezte, hogy amikor az édesanyja eltűnése és az édesanyja pénzének eltűnése miatt 2013. július 26-án 16 óra 40 perc körüli időben bejelentést akart tenni a H.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

városi Rendőrkapitányságon, a bejelentését nem vették fel. Az ügyeletes tiszt továbbá minősíthetetlen hangnemben beszélt vele. (A panaszos dátum nélkül megemlíti két további esetet is, amikor álláspontja szerint ugyanezen rendőr szintén elmulasztotta segítségnyújtási kötelezettségének teljesítését, utalva rá, hogy nem első esetben tapasztal részéről nem megfelelő hozzáállást.) A panaszos távozott a kapitányságról, majd ugyanaznap 18 óra körül visszament, és írásban nyújtotta be a bejelentését a kapitányságon. A rendőrök ezen bejelentés alapján kimentek Z. I.-hez, aki közölte, hogy a panaszos édesanyja kórházban van. Erről azonban a rendőrök a panaszost nem tájékoztatták, csupán egy szeptember 4-én kézhez vett tájékoztató levélből szerzett a panaszos tudomást arról, hogy édesanyja időközben, augusztus 11-én a kórházban elhunyt. A panaszos sérelmezi, hogy a bejelentése alapján nem nyilatkoztatták a rendőrök az édesanyját arról, hogy hogyan került a kórházba, illetve arról, hogy ki és mikor vette ki a pénzét a bankból.

b) A panaszos sérelmezte továbbá, hogy a 2013. augusztus 1-jén a kapitányságvezetőnek címzett beadványát – amiben kérte, hogy tájékoztassák az édesanyja hollétéről – nem az eltűnés miatti bejelentéséhez, hanem egy korábbi ügyben tett feljelentéséhez iktatták. Ezen beadvánnyal összefüggésben augusztus 11-én e-mailt küldött a rendőrségre, amire azóta nem kapott érdemi választ.

c) A panaszos sérelmezte azt is, hogy 2013. augusztus 12-én e-mailben elküldte a feljelentését az ügyben, vagyis az édesanyja pénzének eltűnése miatt mind az illetékes hivatalvezető r. alezredesnek, mind a Bűnügyi osztály vezetőjének. (A panaszos mindkét levelet mellékletként csatolta is a panaszához. Azok ismertetésétől a Testület azonban eltekint, mivel a panaszeljáráásban releváns, új információt nem tartalmaznak.) Idő közben a panaszos testvére is bement a kapitányságra feljelentést tenni az édesanyjuk pénze eltűnése miatt, őt azonban azzal küldték el, hogy nem veszik fel a feljelentést, mert az édesanyjuk már meghalt, így nem lehet meghallgatni, aminek következtében nem bizonyítható, hogy történt-e a sérelmére bármilyen bűncselekmény.

A panaszos sérelmezte, hogy feljelentése alapján nem kapott érdemi tájékoztatást, továbbá, hogy a rendőrség az eljárást nem sikkasztás, hanem csalás miatt indította meg. Kifogásolta a rendőrség nyomozati munkáját is, mivel nem vették figyelembe a panaszos által megjelölt tanúkat, illetve a nyilvántartásaik adatait.

d) A panaszos végül sérelmezte, hogy az édesanyja temetésén megjelent két nyomozó, akik szemmel tartották a megjelenteket, a temető bejáratánál pedig egy szolgálati gépkocsiból további két egyenruhás rendőr figyelt.

2) A panaszos csatolta a beadványához a 2013. július 26-án kelt, és a rendőrségen aznap érkeztetett bejelentését. Abban előadta, hogy közte, valamint az édesanyja és a rokonai között már több jogvita is folyt, legutóbb az édesanyja elmondása alapján még megelőző távoltartást is elrendeltek N. P.-vel, a panaszos testvérével szemben. A beadvány szerint a panaszos az édesanyját nem éri utol, a bankszámláját pedig valaki megszüntette. A bankban azt az információt adták, hogy a bankszámlát az édesanyja aláírásával és személyi igazolványával szüntették meg. A beadványban a panaszos leírta azt is, hogy tudomása szerint az édesanyja Z. I.-nénél tartózkodik. Kérte, hogy a rendőrség járjon el a bűncselekmény miatt, aminek az elkövetőjeként Z. I.-nét és családját jelölte meg, ugyancsak kérte, hogy a rendőrség vizsgálja meg, hogy miért nem vették fel a bejelentését az ügyeletesen, illetve, hogy az édesanyja állapotáról telefonon értesítsék.

Az érkeztetés nem tartalmaz órát és percet, csupán a napot jelöli meg.

3) A panaszos megküldte a H. városi Rendőrkapitányság r. tzls.-a által 2013. július 26-án készített jelentést.

A rendőr aznap megjelent a panaszos által személyes megjelenése alkalmával a rendőrségen megadott lakcímen, hogy ellenőrizze az ott tartózkodó személyeket. Z. I.-t (a panaszos testvérének, Z. I.-nének a férjét) találta otthon, aki egyrészt arról számolt be, tudomása szerint a panaszos édesanyja maga vette ki a pénzét az egyik pénztézetből, de nem tudja, hogy melyikből, másrészt pedig arról, hogy a panaszos édesanyját az ügyeletes orvos néhány nappal korábban, 2013. július 20-án utalta be a kórházba, ahol azóta is tartózkodik.

4) A Testület rendelkezésére bocsátotta panaszos a H. városi Rendőrkapitányságon 2013. július 29-én készített hivatalos feljegyzést, amely a panaszos személyesen tett bejelentéséről készült.

A feljegyzés rögzíti, hogy a panaszos felfokozott idegállapotban jelent meg a rendőrségen. Arról számolt be, hogy az édesanyját nem tudja elérni sem személyesen, sem telefonon, de hozzátette, hogy véleménye szerint a testvérénél van, akinek a címét is megjelölte. Utalt rá, hogy a család tagjai között régóta vita van. Azt is elmondta, hogy az édesanyja bankszámlájáról pénz tűnt el, amit biztosan nem az édesanyja vett ki.

A feljegyzés tanúsága szerint K. Zs. r. zls. tájékoztatta a panaszost, hogy ha ismeri az édesanyja tartózkodási címét, azt tudja ellenőrizni. Közölte továbbá vele, hogy nem tud jegyzőkönyvet adni a panaszosnak a bejelentésről, amíg nem történik meg az alapul szolgáló információk ellenőrzése, de a járőrök ellenőrizni fogják az általa megjelölt lehetséges tartózkodási helyet.

Beszámol a feljegyzés a rendőrség által elvégzett ellenőrzés eredményéről, ahogyan azt az állásfoglalás I. rész A) pontjának 3) pontja is rögzíti.

Végül arról számol be, hogy a r. zls. a járőrök visszaérkezését követően telefonon felvette a kapcsolatot a d. városi [...] Kórházzal, ahol megerősítették, hogy a panaszos édesanyja fekvőbetegük.

5) A panaszosnak a H. városi Rendőrkapitányság vezetője által 2013. augusztus 28-án és 29-én küldött levelek szerint a panaszos személyes és postán megküldött előadásai alapján 2013. augusztus 23-án rendőri intézkedés elleni panasz eljárás indult az Rtv. 93/B. § (1) bekezdése alapján.

A kapitányságvezető az európai uniós csatlakozással összefüggő egyes törvénymódosításokról, törvényi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről, valamint egyes törvényi rendelkezések megállapításáról szóló 2004. évi XXIX. törvény 141.§-a alapján szintén vizsgálatot folytatott le, amely során megállapította, hogy az ügyeletes tiszt nem mulasztotta el kötelességei teljesítését a panaszos személyesen tett bejelentése kapcsán. Megtette ugyanis a szükséges lépéseket azért, hogy a panaszos édesanyjának a tartózkodási helyét felderítse. Abból, hogy a történetről felvett hivatalos feljegyzésről nem kapott másolatot, a panaszos helytelenül vont le ezzel ellentétes következtetést.

A válaszlevél arról is beszámol, hogy a panaszos édesanyjának az eltűnése miatt – a bejelentés és az utalt hivatalos feljegyzés tartalma alapján – a rendőrségen 2013. július 30-án indult eljárás, a panaszos előadása alapján továbbá felmerült a kisebb kárt okozó csalás bűncselekmény elkövetésének a gyanúja is, amely miatt büntetőeljárás is indult, abban 2013. augusztus 14-én feljelentés-kiegészítést rendeltek el.

6) A panaszos csatolta a kapitányságvezetőnek 2013. augusztus 1-jén írt levelét, amelyben röviden megismételte a korábbiakat és újra kérte, hogy édesanyja hollétéről értesítsék őt vagy a testvérét.

7) A panaszos szintén csatolta 2013. augusztus 11-én kelt feljelentését, aminek ismertetésétől a Testület eltekint, mert a panasz eljárás szempontjából releváns többletinformációt nem tartalmaz.

8) A panaszos végül megküldte a Testületnek azt az e-mailt is, amelyben 2012. augusztus 12-én kérte a kapitányságvezetőt, hogy tájékoztassák arról, befogadták-e korábban tett feljelentését.

9) A panaszos megküldte továbbá a 2013. augusztus 12-én kelt, és a rendőrségnél 13-án előterjesztett panaszbeadványát is, amelyet a Testület a B) pont alatt ismertet. Továbbá csatolta a panaszos a [...] sz. távollattartási végzést, egy 2012. július 12-én kelt feljelentést, a D. Városi Bíróság [...] számú ítéletet, a D. városi Törvényszék [...] számú ítéletét, az Unicredit Bank formanyomtatványát halálesetére szóló rendelkezésről, illetve az édesanyja bankszámlakivonatát. Ezek részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

B)

A rendőrség megküldte a Testületnek a panaszos 2013. július 26-án foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatos panaszát, tekintettel arra, hogy 2013. szeptember 9-én levelében a panaszos az ügye áttételét kérte a Testülethez.

A rendőrség a panaszbeadványhoz csatolta az ügyben keletkezett iratokat, amelyekből az alábbiak állapíthatók meg.

A panaszos 2012. augusztus 13-án előterjesztett beadványában sérelmezte, hogy a kapitányságon nem akarták 2013. július 26-án felvenni a bejelentését arról, hogy nem találja az édesanyját a lakcímén, valamint, hogy a bankból valaki felvette az édesanyja pénzét és megszüntették a bankszámláját. A panaszos, miután sikertelenül járt a kapitányságon, hazament és írásba foglalta a bejelentését. Abban előadta, hogy az édesanyja és a pénz eltűnéséhez valószínűleg a testvérenek, Z. I.-nének van köze, aki már korábban is követett el önbíráskodást az édesanyja sérelmére, illetve édesanyja valószínűleg Z. I.-nénél van. A panaszos érkeztette a rendőrkapitányságon ezt a bejelentést, majd egy hét elteltével ismét megkereste a rendőrséget levélben, amiben kérte, hogy értesítsék arról, hogy hol tartózkodik az édesanyja.

A panaszos 2013. augusztus 11-én tudta meg, hogy meghalt az édesanyja a kórházban, ahova a Z. I.-nétől került. A panaszos testvére aznap azt állította, hogy beszélt Z. I.-nével, aki elmondta, hogy nincs nála a pénz és az édesanyja személyi igazolványa sincs meg. A

panaszos megjegyzi, hogy tudomása szerint az édesanyja pénzét személyi igazolvánnyal vették ki, az édesanyja azonban már nem volt olyan állapotban, hogy magától bemenjen a bankba. A bankban ugyanakkor már nem emlékeztek az esetre, és a kamera felvételét sem tudták visszanézni, mivel azt csak a rendőrségnek adják ki.

A panaszos megismétli, hogy a testvére 2013. augusztus 12-én bement a rendőrkapitányságra, hogy feljelentést tegyen, de ennek felvételét a rendőrök megtagadták. Arra hivatkoztak, hogy mivel az édesanyja meghalt, már nem lehet meghallgatni az ügyben, anélkül pedig nem lehet bizonyítani, hogy történt-e a sérelmére bűncselekmény.

A panaszos összefoglalva az alábbiakat kifogásolja: szóban tett bejelentéseit nem vették jegyzőkönyvbe, kérése ellenére nem nyilatkoztatták az édesanyját, nem kapott értesítést az édesanyja hollétéről, és a rendőrségnek küldött leveleire nem kapott választ.

C)

A panaszos a Testület megkeresésére, 2013. december 23-án kelt válaszlevelében úgy nyilatkozott, kéri, hogy a Testület tegye át a beadványát az ügyészséghez.

II.

1) A Testület a panaszos beadványai alapján mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy helye van-e a panaszos kérése alapján rendőrségi panasz eljárás Testülethez történő áttételének.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93. § (3) bekezdése értelmében a Testület a rendőri szerveknél előterjesztett panaszokról felvilágosítást kérhet, és amennyiben eljárásának feltételei fennállnak, erről a panaszost, illetve az eljáró rendőri szervet értesíti. A panaszos a Testület értesítésének kézhezvételétől számított nyolc napon belül kérheti, hogy a panasz eljárást a Testület folytassa tovább, panaszának kivizsgálását a rendőrségtől vegye át.

A hivatkozott rendelkezés alapján megállapítható, hogy a panasz eljárást átadására kizárólag a Testület kezdeményezése nyomán kerülhet sor. A Testület gyakorlata következetes abban, hogy ezzel a lehetőséggel – az eljárások szükségtelen elhúzódását és szükségtelen megkettőzését elkerülendő – csak indokolt esetben, arra okot adó körülmények fennállásakor él.

A konkrét esetben a Testület a rendőrség vizsgálatával összefüggésben nem tárt fel olyan körülményt, nem tapasztalt olyan mulasztást, ami a panasz eljárást szakszerű lefolytatását érintően komoly aggályokat támaszthatott volna.

A Testület a fentiek alapján nem kezdeményezte a rendőrségen megindult panasz eljárást átadását.

Hivatkozva az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, amely rendelkezés értelmében a rendőrségi panasz eljárást és a Testület eljárása nem folyhat párhuzamosan, a Testület a rendőrségi panasz eljárástban vizsgált kérdések, vagyis a járőr által 2013. július 26-án végrehajtott vagy végrehajtani elmulasztott intézkedések kapcsán hatáskörének hiányát állapította meg.

2) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy a panasz egyéb elemeinek vizsgálatára a hatásköre mennyiben terjed ki.

A Testület hatáskörét az Rtv. 92. § (1) bekezdése szabályozza. Eszerint akinek a IV–V. Fejezetben – a 46/A–46/C. § kivételével –, valamint a VI. fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy – amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá – panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.

Az Rtv. idézett rendelkezése szerint tehát a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések tartoznak, amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel, más esetekben érdemi vizsgálatot nem folytathat. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),

– a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű- átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés),

– a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A jelen esetben a panaszos azt sérelmezi, hogy a rendőrség nem vette fel a bejelentését, amelyben az édesanyja és az édesanyja pénze eltűnéséről számolt be, illetve amelyben lehetséges elkövetőként Z.I.-nét jelölte meg, akinek már korábban is volt konfliktusa mind vele, mind az édesanyjának. Ezen túl nem értett egyet a rendőrség azon eljárásával, hogy az általa 2013. augusztus 12-én, elektronikus úton előterjesztett feljelentés kapcsán feljelentés-kiegészítést rendeltek el. Kifogásolja azt is, hogy az általa előadottakat csalásnak, nem pedig önbíráskodásnak minősítették, végül pedig azt, hogy a rendőrök megjelentek az édesanyja temetésén, és az ott megjelenteket megfigyelték.

A panaszos sérelmezte továbbá, hogy a testvére feljelentését a későbbiekben sem vették fel a rendőrök ugyanezen ügyben.

a) A feljelentés fogalmának alapjául a Testület – törvényi meghatározás hiányában – a belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet (a továbbiakban: Nyor.) vonatkozó rendelkezését vette.

A Nyor. 100. §-a szerint a feljelentés: minden olyan, formához nem kötött – a büntetőeljárás megindítására vagy lefolytatására jogosult szerv vagy más hatóság, illetve a bíróság tudomására hozott – közlés, amely meghatározott vagy ismeretlen személy által elkövetett bűncselekmény gyanújára utaló tényállítást, illetve adatot tartalmaz.

Jelen esetben a Testület álláspontja szerint – figyelemmel arra az általános jogelvre, hogy a beadványokat nem megnevezésük, hanem tartalmuk alapján kell megítélni – a panaszos 2012. július 26-án elterjesztett beadványa feljelentésnek minősült, hiszen az édesanyja sérelmére elkövetett esetleges jogellenes cselekményekről (személyi szabadság korlátozása, lopás) számolt be. Az a kérdés, hogy a rendőrök ezen feljelentés alapján milyen nyomozati cselekményeket fogantatosítottak vagy mulasztottak el (videofelvétel lefoglalása, édesanya vagy a feltételezett elkövető meghallgatása) büntetőeljárás körébe tartozik.

A panaszos tehát büntetőeljárás körébe tartozó mulasztást sérelmezett, amelynek megítélésére a Testületnek – fő szabály szerint – nincs hatásköre. A rendőrség büntetőeljárási tevékenységét a Testület – az Rtv. 11. § (1) bekezdése alapján – csak olyan esetekben vizsgálja, amikor a panaszosnak a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) alapján speciális jogorvoslat nem áll a rendelkezésére.

A Testület ezen hatásköri kérdés értelmezésénél figyelemmel volt a legfőbb ügyész helyettesének 2010. október 7-én kelt, a testületi hatáskör kérdésében írt tájékoztató levelére, amely szerint a Be. 196. §-a szerinti panasz célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatba nem foglalt döntésével, intézkedésével szemben, vagy az intézkedés elmulasztása miatt. Ezért a legfőbb ügyész helyettese úgy véli, hogy a Be. 196. §-ában foglalt panasz a Be.-ben szabályozott intézkedés alkalmazásának elrendelése, vagy az intézkedésről való döntés elmulasztása – így pl. a feljelentés felvételének elmulasztása – miatti jogsérelem esetén előterjeszhető.

Tekintettel arra, hogy jelen esetben a fentiek szerint a sérelmezett mulasztással szemben a panaszos a büntetőeljárásra vonatkozó szabályok szerint jogorvoslattal élhet, illetve élhetett volna, a Testület eljárásának nincs helye.

b) A panasz azon részét érintően, miszerint a panaszos nővérének a feljelentését sem vették fel a rendőrségen, a Testület a következő megállapításokat teszi.

Az Rtv. 92. §-ából következik továbbá, hogy a Testület eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett.

A fentiekből következik, hogy azon sérelem kapcsán, hogy a panaszos nővérének a feljelentését nem vették fel, a panaszos nővére jogosult panaszt előterjeszteni, mivel ezen rendőri magatartásnak ő az érintettje.

Emiatt nem vizsgálhatta a Testület tehát a panasz azon részeit sem, amelyekben a panaszos a nővérével – jogszerűtlennek ítélte – rendőri magatartásról (nem vették fel a feljelentését) számolt be, mivel a panaszos nem csatolt meghatalmazást a nővérétől a panasz eljárásban való képviselőre.

(Egyebekben ezen kérdésre az a) pontban kifejtettek alapján sem lett volna hatásköre a Testületnek, mivel a feljelentés felvételének elmulasztása vagy megtagadása a Testület gyakorlata alapján szintén az ügyészség hatáskörébe tartozó kérdés.)

Mindezek alapján a Testület a hatáskörének hiányát állapította meg a panaszbeadvány A/I/1/a., A/I/1c., és A/I/1/d. pont alatt ismertetett részében.

3) A Testület ezt követően azt vizsgálta, hogy abban a részében, amelynek vizsgálatára hatáskörrel rendelkezik, határidőben érkezett-e a panasz.

Az Rtv. 93. §-a értelmében továbbá a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemlről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított húsz napon belül lehet előterjeszteni.

Jelen esetben a beadványban sérelmezett azon rendőri intézkedések esetében, miszerint 2013. július 26-án a rendőr méltóságát sértő módon beszélt vele, a panaszos 2013. augusztus 1-jén előterjesztett panaszbeadványát tévesen iktatták, és 2013. augusztus 11-én küldött e-mailjére utóbb nem kapott a rendőrségtől választ, a panasz előterjesztésére nyitva álló határidő 2013. augusztus 15-én, illetve augusztus 31-én lejárt. Ehhez képest a panaszos csak 2013. szeptember 12-én fordult a Testülethez, a beadványában pedig nem jelölt meg olyan okot, körülményt, amely késedelmét kimentette volna.

A Testület titkárságának vezetője 2013. szeptember 19-én kelt levélben a panaszost az elkészettségéről és hatáskörének hiányáról tájékoztatta. A panaszost ezt követően sem terjesztett elő olyan beadványt, amiben a késedelmét igazolta volna.

A Testület álláspontja szerint tehát a jelen pontban utalt kifogások kapcsán a panasz elkészettségnek tekinthető.

III.

A panaszos beadványa a hangnem (A/I/1/a pont), és az A/I/1/b. pont alatt ismertetett mulasztásra vonatkozó részében elkésztett.

A B pont alatt ismertetett beadványrész alapján a Testület nem kezdeményezte a rendőrségen megindult panasz eljárás átadását, így az eljárás átvételét megtagadja, és ezért az iratokat visszaküldi a H. városi Rendőrkapitányságra az eljárás lefolytatása végett.

A Testület a hatáskörének hiányát állapította meg a panaszbeadvány A/I/1/a., A/I/1/c., és A/I/1/d. pont alatt ismertetett részében, ugyanakkor mivel a vizsgálatra hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv megállapítható, és a panaszos maga is kérte az áttételt, a panaszbeadvány ezen részének elutasítása mellett a H. városi Járási Ügyészségre történő áttételéről döntött.

Budapest, 2014. január 22.

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület